Publicatieblad van de Europese Unie

C 212

Uitgave in de Nederlandse taal

59e jaargang

14 juni 2016

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

II *Mededelingen*

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europese Commissie

2016/C 212/01 Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie (Zaak M.8013 — PitPoint/Primagaz/Pitpoint.LNG JV) ([1]) 1

2016/C 212/02 Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie (Zaak M.7941 — Saint-Gobain Glass France/Corning/JV) ([1]) 1

2016/C 212/03 Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie (Zaak M.8063 — Caixabank/Banco BPI) ([1]) 2

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Raad

2016/C 212/04 Besluit van de Raad van 9 juni 2016 houdende benoeming van een lid en een plaatsvervangend lid van het Raadgevend Comité voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels voor Slowakije 3

2016/C 212/05 Conclusies van de Raad van 30 mei 2016 over het ontwikkelen van mediageletterdheid en kritisch denken door onderwijs en opleiding 5

NL

([1]) Voor de EER relevante tekst

2016/C 212/06 Conclusies van de Raad over de rol van Europeana voor de digitale toegang tot, de zichtbaarheid en het gebruik van Europees cultureel erfgoed 9

2016/C 212/07 Conclusies van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, betreffende het verbeteren van integriteit, transparantie en goed bestuur bij grote sportevenementen 14

Europese Commissie

2016/C 212/08 Wisselkoersen van de euro 18

V *Bekendmakingen*

PROCEDURES IN VERBAND MET DE UITVOERING VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK MEDEDINGINGSBELEID

Europese Commissie

2016/C 212/09 Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak M.7815 — Groupe Bouygues/ADP/Meridiam/Ravinala Airports) — Voor de vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak [1] 19

[1] Voor de EER relevante tekst

II

(Mededelingen)

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

EUROPESE COMMISSIE

Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie

(Zaak M.8013 — PitPoint/Primagaz/Pitpoint.LNG JV)

(Voor de EER relevante tekst)

(2016/C 212/01)

Op 7 juni 2016 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovenvermelde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de interne markt te verklaren. Dit besluit is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ([1]). De volledige tekst van het besluit is slechts beschikbaar in het Nederlands en zal openbaar worden gemaakt na verwijdering van eventuele bedrijfsgeheimen. De tekst is beschikbaar:

— op de website Concurrentie van de Commissie, afdeling Fusies (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Deze website biedt verschillende hulpmiddelen om individuele concentratiebesluiten op te zoeken, onder meer op: naam van de onderneming, nummer van de zaak, datum en sector,

— in elektronische vorm op de EUR-Lex-website (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=nl) onder document nr. 32016M8013. EUR-Lex biedt onlinetoegang tot de communautaire wetgeving.

([1]) PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1.

Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie

(Zaak M.7941 — Saint-Gobain Glass France/Corning/JV)

(Voor de EER relevante tekst)

(2016/C 212/02)

Op 17 mei 2016 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovenvermelde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de interne markt te verklaren. Dit besluit is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ([1]). De volledige tekst van het besluit is slechts beschikbaar in het Engels en zal openbaar worden gemaakt na verwijdering van eventuele bedrijfsgeheimen. De tekst is beschikbaar:

— op de website Concurrentie van de Commissie, afdeling Fusies (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Deze website biedt verschillende hulpmiddelen om individuele concentratiebesluiten op te zoeken, onder meer op: naam van de onderneming, nummer van de zaak, datum en sector,

— in elektronische vorm op de EUR-Lex-website (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=nl) onder document nr. 32016M7941. EUR-Lex biedt onlinetoegang tot de communautaire wetgeving.

([1]) PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1.

Besluit om geen bezwaar aan te tekenen tegen een aangemelde concentratie

(Zaak M.8063 — Caixabank/Banco BPI)

(Voor de EER relevante tekst)

(2016/C 212/03)

Op 8 juni 2016 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovenvermelde aangemelde concentratie en deze verenigbaar met de interne markt te verklaren. Dit besluit is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ([1]). De volledige tekst van het besluit is slechts beschikbaar in het Engels en zal openbaar worden gemaakt na verwijdering van eventuele bedrijfsgeheimen. De tekst is beschikbaar:

— op de website Concurrentie van de Commissie, afdeling Fusies (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Deze website biedt verschillende hulpmiddelen om individuele concentratiebesluiten op te zoeken, onder meer op: naam van de onderneming, nummer van de zaak, datum en sector;

— in elektronische vorm op de EUR-Lex-website (http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=nl) onder document nr. 32016M8063. EUR-Lex biedt onlinetoegang tot de communautaire wetgeving.

([1]) PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1.

IV

(Informatie)

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 9 juni 2016

houdende benoeming van een lid en een plaatsvervangend lid van het Raadgevend Comité voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels voor Slowakije

(2016/C 212/04)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels ([1]), en met name artikel 75,

Gezien de lijsten met kandidaten die de regeringen van de lidstaten aan de Raad hebben voorgelegd,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij besluit van 13 oktober 2015 ([2]) heeft de Raad de leden en de plaatsvervangende leden van het Raadgevend Comité voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels voor de periode van 20 oktober 2015 tot en met 19 oktober 2020 benoemd.

(2) De regering van Slowakije heeft nieuwe voordrachten voor twee vacante zetels ingediend,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Tot lid respectievelijk tot plaatsvervangend lid van het Raadgevend Comité voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels worden voor de periode van 20 oktober 2015 tot en met 19 oktober 2020 benoemd:

I. VERTEGENWOORDIGERS VAN DE WERKGEVERSORGANISATIES

Land	Lid	Plaatsvervangend lid
Slowakije	mevrouw Miriam ŠPÁNIKOVÁ	de heer Peter MOLNÁR

Artikel 2

De Raad zal de nog niet aangewezen leden en plaatsvervangende leden later benoemen.

([1]) PB L 166 van 30.4.2004, blz. 1

([2]) Besluit van de Raad van 13 oktober 2015 houdende benoeming van de leden en de plaatsvervangende leden van het Raadgevend Comité voor de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB C 341 van 16.10.2015, blz. 4).

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Luxemburg, 9 juni 2016.

Voor de Raad

De voorzitter

G.A. VAN DER STEUR

CONCLUSIES VAN DE RAAD

van 30 mei 2016

over het ontwikkelen van mediageletterdheid en kritisch denken door onderwijs en opleiding

(2016/C 212/05)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HERINNEREND AAN

— Artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarin het volgende is bepaald: „De waarden waarop de Unie berust, zijn eerbied voor de menselijke waardigheid, vrijheid, democratie, gelijkheid, de rechtsstaat en eerbiediging van de mensenrechten, waaronder de rechten van personen die tot minderheden behoren";

REKENING HOUDEND MET

— de op 17 maart 2015 aangenomen verklaring van Parijs ([1]), waarin de klemtoon wordt gelegd op het belang van het „versterken van het vermogen van kinderen en jongeren om kritisch te denken en een oordeel te vormen, zodat ze in staat zijn, in het bijzonder in de context van het internet en sociale media, inzicht in de realiteit te verwerven, feiten van meningen te onderscheiden, propaganda te herkennen en zich te verzetten tegen alle vormen van indoctrinatie en haatdragende taal";

— het gezamenlijk verslag van ET 2020 van 15 december 2015 ([2]), waarin de follow-up van de verklaring van Parijs als een belangrijke prioriteit in de nieuwe werkcyclus (2015-2020) wordt aangewezen, en wordt gesteld dat die de vorm moet aannemen van „gezamenlijke analyse, peer learning, vergaderingen, het verspreiden van goede praktijken en concrete maatregelen die door financiering worden ondersteund";

— de resolutie van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 24 februari 2016 betreffende het bevorderen van sociaaleconomische ontwikkeling en inclusiviteit in de EU via het onderwijs ([3]), die het vaste voornemen bevat om „de digitale en mediageletterdheid van jonge mensen en hun vermogen om kritisch te denken, evenals hun sociale vaardigheden en hun burgerschapscompetenties" te versterken;

ALSMEDE IN HET LICHT VAN

— de aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake sleutelcompetenties voor een leven lang leren ([4]), waarin wordt gesteld dat alle burgers de volgende sleutelcompetenties moeten verwerven: „digitale competenties", die „een kritische en bedachtzame attitude vereisen tegenover beschikbare informatie en een verantwoord gebruik van interactieve media"; „sociale en burgerschapscompetenties", die onder meer bestaan in de vaardigheid om „verschillende standpunten te begrijpen en de bereidheid om de waarden van anderen te respecteren"; en „cultureel bewustzijn en culturele expressie", die „een gevoel van identiteit" omvatten als „basis voor een open attitude ten aanzien van en respect voor verscheidenheid";

— de conclusies van de Raad van november 2012 over de Europese strategie voor een beter internet voor kinderen ([5]), waarin wordt onderstreept dat „voor de onderwijssector en de ouders een belangrijke rol is weggelegd in het helpen van kinderen bij het voordelig en creatief benutten van de door het internet geboden kansen en bij het herkennen van en het omgaan met risico's op het internet en dat leerkrachten en ouders zelf ondersteuning en opleiding nodig hebben, niet alleen om de snelle en onvoorspelbare veranderingen in de virtuele levens van kinderen, maar ook de voortdurend evoluerende nieuwe technologieën te volgen";

— de mededeling van de Commissie van januari 2014 over het voorkomen van radicalisering tot terrorisme en gewelddadig extremisme ([6]), waarin „nauwere samenwerking met de civiele samenleving en de particuliere sector om onlineproblemen aan te pakken en het opvoeren van de inspanningen om jongeren te stimuleren om kritisch na te denken over extremistische boodschappen" als belangrijke maatregelen ter preventie van radicalisering naar voren worden geschoven;

— de conclusies van de Raad van november 2014 over het Europese audiovisuele beleid in het digitale tijdperk ([7]), waarin de Commissie en de lidstaten worden verzocht „stimulansen te geven voor goede praktijken en onderzoek naar het opnemen van mediageletterdheid in het formele onderwijs en de formele opleiding, en in het niet-formele en informele leren";

([1]) Verklaring over de bevordering, via het onderwijs, van burgerschap en de gemeenschappelijke waarden vrijheid, verdraagzaamheid en non-discriminatie, Parijs, 17 maart 2015.
([2]) PB C 417 van 15.12.2015, blz. 25.
([3]) PB C 105 van 19.3.2016, blz. 1.
([4]) PB L 394 van 30.12.2006, blz. 10.
([5]) PB C 393 van 19.12.2012, blz. 11.
([6]) Document 5451/14.
([7]) PB C 433 van 3.12.2014, blz. 2.

— de conclusies van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, over de rol van de jeugdsector binnen een integrale sectoroverschrijdende aanpak ter voorkoming en bestrijding van gewelddadige radicalisering van jongeren, waarin de lidstaten en de Commissie wordt verzocht jonge mensen steun te bieden bij „het ingaan tegen extremistische invloeden op het internet en in de sociale media, en bij het ontwikkelen van kritisch denkvermogen en de benodigde kennis, vaardigheden en competenties om de verschillende bronnen en intenties achter informatie te begrijpen, waaronder propaganda en haatzaaiende taal" ([1]);

IS DE VOLGENDE MENING TOEGEDAAN

Het internet — en de sociale media in het bijzonder — bieden ongekende, bijna onbeperkte mogelijkheden voor het delen van kennis en ideeën. Door onmiddellijke toegang tot enorme hoeveelheden informatie, alsmede tot een breed scala van bronnen te verlenen, kunnen zij een aanzienlijke invloed op meningen, houdingen en percepties uitoefenen. Zij bieden ook iedereen een platform om zelf inhoud te creëren, te delen en te publiceren, wat een bijdrage levert tot het ontsluiten van talent, het in de hand werken van creativiteit en het bevorderen van innovatie.

De wereld vandaag wordt gekenmerkt door gemakkelijke en voortdurende toegang tot het internet, en mensen, vooral jongeren, besteden er steeds meer tijd aan ([2]). Virtuele gemeenschappen en contacten — in het bijzonder via sociale media en instant messaging-diensten — worden steeds belangrijker.

MERKT TEGEN DEZE ACHTERGROND TEVENS HET VOLGENDE OP

Het belang van mediageletterdheid — te weten alle technische, cognitieve, sociale, burgerschaps- en creatieve vaardigheden die ons ertoe in staat stellen toegang te krijgen tot, een gedegen begrip te hebben van en een wisselwerking te onderhouden met zowel traditionele als nieuwe vormen van media ([3]) — neemt toe. Mediageletterdheid is nauw verweven met actieve betrokkenheid bij het democratisch leven, met burgerschap en het vermogen om tot een kritisch en onafhankelijk oordeel te komen alsmede om na te denken over het eigen handelen, en kan zo jongeren weerbaarder maken tegen extremistische boodschappen en desinformatie.

Digitale competentie, waartoe onder meer een vertrouwdheid met en een creatief en kritisch gebruik van ICT behoren, is een essentieel onderdeel van mediageletterdheid. Een laag niveau van digitale competentie kan personen benadelen, niet alleen op de arbeidsmarkt, waar bijna alle banen een bepaald niveau van digitale competentie vergen, maar ook in de samenleving in het algemeen. Er bestaat dan ook een duidelijk verband tussen het aanmoedigen van digitale competentie en inspanningen om meer inclusieve en samenhangende samenlevingen te creëren.

Mediageletterdheid — in samenhang met geletterdheid en communicatievaardigheden in het algemeen — omvat ook andere sleutelcompetenties, met name „sociale en burgerschapscompetenties", die een duidelijk verband vertonen met kritisch denken, ervoor zorgen dat mensen verscheidenheid naar waarde schatten en de meningen en waarden van anderen respecteren, maar ook „cultureel bewustzijn en culturele expressie", die worden ondersteund door het vermogen een verband te leggen tussen de eigen manier om standpunten uit te drukken en die van anderen, ook diegenen met een andere culturele achtergrond.

ERKENT HET VOLGENDE

Digitale competentie wordt steeds meer onmisbaar, maar een alarmerend hoog aantal mensen beschikt nog steeds niet over een basisniveau van digitale competentie ([4]), waardoor zij het risico lopen op werkloosheid en sociale uitsluiting. Mede hierdoor kan een digitale kloof ontstaan, die tot sociale en economische ongelijkheden kan leiden, en die onze onderwijs- en opleidingsstelsels voor onmiskenbare uitdagingen stelt.

Naast de vele voordelen en kansen die zij kunnen opleveren, geven het internet en sociale media ook aanleiding tot potentiële dreigingen en gevaren, in het bijzonder door voor kinderen en jongeren ongepaste of zelfs schadelijke inhoud op het internet ter beschikking te stellen, waaronder haatpropaganda en inhoud die geweld bagatelliseert. Andere ongewenste fenomenen zijn grooming en cyberpesten, die het welzijn en de ontwikkeling van kinderen gevoelig kunnen aantasten, en hun onderwijsprestaties negatief kunnen beïnvloeden.

([1]) Document 9640/16.

([2]) Meer dan de helft van alle Europeanen maakt gebruik van sociale netwerken; het grootste deel van die gebruikers zijn jongeren. 84 % van de Europeanen die jonger zijn dan 30, gebruikt sociale media en hoe jonger de leeftijdsgroep, hoe dichter bij 100 % dit percentage ligt.

([3]) Dankzij deze vaardigheden kunnen we kritisch nadenken wanneer we deelnemen aan de economische, sociale en culturele aspecten van de samenleving en een actieve rol spelen in het democratisch proces. Het begrip mediageletterdheid omvat verschillende vormen van media: televisie, video, radio, pers, langs diverse kanalen: traditioneel of via internet en sociale media, en beantwoordt aan de behoeften van alle leeftijden.

([4]) In de EU heeft 40 % van de burgers geen of nauwelijks digitale vaardigheden, terwijl naar schatting ongeveer 90 % van de banen in de EU ten minste een bepaald niveau van digitale vaardigheden vereist. Het verwerven van die vaardigheden wordt voor werknemers aldus snel een absolute voorwaarde om inzetbaar te worden en te blijven.

Door de recente terreuraanslagen in Europa en andere gewelddadige extremistische incidenten is er bijzondere ongerustheid ontstaan over de ongekende mogelijkheden die het internet en sociale media bieden aan extremistische groeperingen van allerlei slag om haat en tot geweld aanzettende uitlatingen vrijelijk te verspreiden en zich te richten tot vervreemde jongeren. Het soort radicalisering dat tot geweld leidt heeft vaak een grensoverschrijdende dimensie, waarbij netwerken van extremisten over de grenzen heen contact met kwetsbare jongeren zoeken. Het is onwaarschijnlijk dat het verbeteren van onderwijsprestaties alle vormen van gewelddadig extremisme een halt zou toeroepen, maar onderwijs en opleiding kunnen en moeten een bijdrage leveren aan het voorkomen van radicalisering.

IS HET EENS OVER HET VOLGENDE

In het kader van hun algemene opdracht om jongeren voor te bereiden op de samenleving en de arbeidsmarkt, alsmede hen te ondersteunen in hun streven naar zelfontplooiing, zijn onderwijs en opleiding belangrijk om jongeren mediageletterdheid aan te leren en hen te helpen verantwoordelijke burgers van de toekomst te worden.

Een sleutelelement van de opdracht voor onderwijs en opleiding is jongeren fundamentele waarden, zoals de waarden die in het Verdrag betreffende de Europese Unie zijn vastgelegd, bij te brengen en een open en onderzoekende geest te helpen ontwikkelen en behouden, en hen tegelijk onafhankelijk en kritisch te leren denken, een gedegen oordeel op basis van op feiten gebaseerde kennis te leren vormen en extremistische boodschappen, indoctrinatie en desinformatie te leren verwerpen en tegen te gaan.

Om betekenisvol te blijven is het van cruciaal belang dat onderwijzers en opleiders op alle niveaus gelijke tred houden met deze snelle ontwikkelingen en leerlingen de competenties — kennis, vaardigheden en houdingen — en waarden verschaffen die nodig zijn om informatie en andere media-inhoud op een veilige en verantwoorde manier te raadplegen, te interpreteren, te produceren en te gebruiken, met name in de context van het internet en sociale media.

Alomvattende „heleschool"-benaderingen, waarbij de hele schoolgemeenschap en andere relevante belanghebbenden worden betrokken, kunnen erg belangrijk zijn, aangezien jongeren vaak buiten het klaslokaal in niet-formele en informele omstandigheden het internet en de sociale media verantwoord leren gebruiken.

VERZOEKT DE LIDSTATEN, MET INACHTNEMING VAN HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL

1. de onderwijs- en opleidingsstelsels aan te moedigen op alle niveaus voldoende aandacht te besteden aan het ontwikkelen van mediageletterdheid en kritisch denken, onder meer door burgerschaps- en mediavorming;

2. ernaar te streven het niveau van digitale competentie bij leerlingen van alle leeftijden in het kader van een leven lang leren te verhogen, als belangrijke voorwaarde voor het versterken van hun vermogen om actief deel te nemen aan het democratisch leven van onze moderne samenlevingen, alsmede om hun inzetbaarheid te bevorderen;

3. te overwegen om naast nationale kaders en instrumenten, een beroep te doen op het Europees digitalecompetentiekader voor burgers, het kader voor de competenties van democratische cultuur van de Raad van Europa en het Global Media and Information Literacy Assessment Framework van Unesco.

4. sociaal veilige leeromgevingen te stimuleren, zowel online als offline, waarin over controversiële vraagstukken openlijk kan worden gediscussieerd en de vrijheid van meningsuiting kan worden gehandhaafd, en onderwijsactoren toe te rusten met de vaardigheden om dergelijke discussies te leiden;

5. onderwijzend personeel en leidinggevenden op school op alle niveaus van onderwijs en opleiding ondersteuning te bieden bij het ontwikkelen van hun eigen digitale competentie door middel van initiële opleidingen en voortdurende professionele ontwikkeling, alsmede van de pedagogische vaardigheden die nodig zijn om in hun onderwijs gebruik te maken van nieuwe technologieën en open onderwijsbronnen en om mediageletterdheid en kritisch denken bij leerlingen van alle leeftijden en achtergronden op een doeltreffende manier te benaderen;

6. in contact te treden met ouders en andere belanghebbenden in de brede samenleving, om de digitale generatiekloof te vernauwen en een gedeelde dialoogcultuur en wederzijdse verstandhouding te bevorderen;

7. de dialoog, samenwerking en partnerschappen tussen de onderwijs- en opleidingssector en de mediasector — waaronder journalisten —, alsmede andere relevante belanghebbenden, zoals het maatschappelijk middenveld en jongerenorganisaties, te versterken, aangezien de doeltreffende ontwikkeling van mediageletterdheid en kritisch denken een multidisciplinaire benadering vergt en in de wetenschap dat niet-formeel en informeel leren in dit verband een belangrijke rol spelen;

8. innovatieve, creatieve en participatieve manieren aan te bevelen om in onderwijs en opleiding mediageletterdheid en kritisch denken tot ontwikkeling te brengen, bijvoorbeeld door onderzoek uit te voeren en door het potentieel van cultuur en kunst, interculturele benaderingen en schoolmediaproductie te onderzoeken als middel om openheid voor andere culturen en actief burgerschap te versterken;

VERZOEKT DE LIDSTATEN EN DE COMMISSIE IN HET KADER VAN HUN RESPECTIEVE BEVOEGDHEDEN

1. in de context van het strategisch kader ET 2020 door te gaan met het propageren van peer learning, onder meer door het verzamelen en verspreiden van goede praktijken op het gebied van mediageletterdheid en kritisch denken, en er daarbij bijzondere aandacht aan te besteden dat daadwerkelijk contact wordt gelegd met achtergestelde leerlingen en leerlingen die gemarginaliseerd dreigen te worden;

2. te zorgen voor een samenhangend beleid op EU-niveau inzake mediageletterdheid zodat het deskundigenwerk dat wordt verricht op de verschillende beleidsgebieden, zoals onderwijs, jeugdzaken, cultuur en audiovisueel beleid, alsmede op het gebied van terrorismebestrijding, daarbij aansluit, rekening houdend met de specifieke kenmerken van de onderwijs- en opleidingssector;

3. ondersteuning te bieden aan de inspanningen om onderwijzend personeel toe te rusten met de vaardigheden en instrumenten die zij nodig hebben om mediageletterdheid en kritisch denken bij leerlingen van alle leeftijden en achtergronden op een doeltreffende manier te benaderen, onder meer via de School Education Gateway en door het bevorderen van peer learning via het e-twinningplatform.

4. te blijven samenwerken, en rekening te houden met het werk van, andere multilaterale fora, zoals de Raad van Europa ([1]), Unesco en de OESO, aangezien de uitdagingen grensoverschrijdend zijn en zowel landen binnen als buiten de Europese Unie met die uitdagingen worden geconfronteerd.

5. het gebruik aan te moedigen van de financieringsmogelijkheden die door alle relevante EU-fondsen en -programma's worden geboden, met name Erasmus+, de Connecting Europe Facility, de Europese structuur- en investeringsfondsen, Horizon 2020, Creatief Europa en Europa voor de burger, om deze inspanningen te ondersteunen.

([1]) Met name in het kader van de door het Comité van ministers op 2 maart 2016 aangenomen strategie voor de rechten van het kind 2016-2021, waarin het vraagstuk van de bescherming en de bevordering van de rechten van het kind in een digitale omgeving wordt behandeld.

Conclusies van de Raad over de rol van Europeana voor de digitale toegang tot, de zichtbaarheid en het gebruik van Europees cultureel erfgoed

(2016/C 212/06)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HERINNEREND AAN HETGEEN VOLGT:

1. Digitalisering van en onlinetoegang tot cultureel erfgoed en de langdurige bewaring ervan zijn essentieel om eenieder toegang te kunnen bieden tot cultuur en kennis, om ruimere bekendheid te geven aan de rijkdom en de diversiteit van het Europees cultureel erfgoed en om bij te dragen aan de verwezenlijking van de digitale eengemaakte markt door het steeds grotere aanbod van nieuwe en innovatieve producten en diensten ([1]).

2. Europeana, dat in 2008 werd gestart als een gemeenschappelijk meertalig toegangspunt voor digitaal cultureel materiaal ([2]) en dat sindsdien digitale cultureelerfgoedverzamelingen uit de lidstaten onderling verbindt, is uitgegroeid tot een gemeenschappelijk Europees cultureel project om het Europees cultureel erfgoed toegankelijk te maken en onder de aandacht te brengen.

3. De verdere ontwikkeling van Europeana en nationaal beleid voor digitaal cultureel erfgoed werd ondersteund door de Raad ([3]), de Commissie ([4]) en het Europees Parlement ([5]).

4. Hergebruik van digitaal erfgoed werd gestimuleerd door, onder bepaalde voorwaarden, instellingen voor cultureel erfgoed op te nemen in de werkingssfeer van de richtlijn inzake het hergebruik van overheidsinformatie ([6]) en door de vaststelling van de richtlijn inzake bepaalde toegestane gebruikswijzen van verweesde werken ([7]).

NEEMT NOTA VAN:

5. Het voornemen van de Commissie om opties te beoordelen en wetgevingsinitiatieven te overwegen teneinde het gemakkelijker te maken werken die niet meer in de handel zijn te digitaliseren en online beschikbaar te stellen, ook in de hele EU, in het kader van haar aangekondigde initiatief voor de modernisering van het auteursrecht ([8]).

NEEMT NOTA VAN HET VOLGENDE:

6. In haar huidige vorm is Europeana een internetplatform dat in meerdere talen toegang tot en verspreiding van digitaal cultureel erfgoed biedt dat zich in verschillende instellingen voor cultureel erfgoed bevindt. Europeana is daarnaast een veelzijdig platform ([9]) dat waarde beoogt te scheppen voor eindgebruikers, lidstaten, instellingen voor cultureel erfgoed, onderzoek en creatief hergebruik.

   Als zodanig wordt Europeana thans:

   — geëxploiteerd door een consortium waarvan de Europeana Foundation ([10]) de centrale coördinator en de voornaamste begunstigde van EU-financiering is,

([1]) Conclusies van de Raad van 10 mei 2012 betreffende de digitalisering en onlinetoegankelijkheid van cultureel materiaal en digitale bewaring (PB C 169 van 15.6.2012, blz. 5).
([2]) Conclusies van de Raad van 20 november 2008 betreffende de Europese digitale bibliotheek Europeana (PB C 319 van 13.12.2008, blz. 18).
([3]) Conclusies van de Raad van 10 mei 2012 betreffende de digitalisering en onlinetoegankelijkheid van cultureel materiaal en digitale bewaring (PB C 169 van 15.6.2012, blz. 5), Conclusies van de Raad van 21 mei 2014 over cultureel erfgoed als strategische hulpbron voor een duurzaam Europa (PB C 183 van 14.6.2014, blz. 36) en Conclusies van de Raad over participatief beheer van cultureel erfgoed (PB C 463 van 23.12.2014, blz. 1).
([4]) Aanbeveling van de Commissie van 27 oktober 2011 betreffende de digitalisering en online-toegankelijkheid van cultureel materiaal en digitale bewaring (PB L 283 van 29.10.2011, blz. 39).
([5]) Resolutie van het Europees Parlement van 5 mei 2010 over „Europeana — de volgende stappen" (2009/2158(INI)).
([6]) Richtlijn 2013/37/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot wijziging van Richtlijn 2003/98/EG inzake het hergebruik van overheidsinformatie (PB L 175 van 27.6.2013, blz. 1).
([7]) Richtlijn 2012/28/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 inzake bepaalde toegestane gebruikswijzen van verweesde werken (PB L 299 van 27.10.2012, blz. 5).
([8]) Zoals wordt gesteld in de mededeling van de Commissie van 9 december 2015 „Naar een modern, meer Europees kader voor auteursrechten" (15264/15).
([9]) Een veelzijdig platform is een van de dominante modellen van de interneteconomie. Veelzijdige platforms scheppen waarde door het faciliteren van interactie tussen twee of meer afzonderlijke, maar onderling afhankelijke groepen. Als zodanig is het platform voor de ene gebruikersgroep alleen van waarde als de andere gebruikersgroepen ook aanwezig zijn. (Op basis van http://divergence.academy/business-models/what-is-a-multi-sided-platform/)
([10]) De Europeana Foundation is een particuliere stichting naar Nederlands recht.

— door de EU uit de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen ([1]) (CEF) ondersteund als digitale diensteninfrastructuur (DSI) voor „toegang tot het digitale materiaal van het Europese erfgoed",

— ondersteund door lidstaten die inhoud, metagegevens en expertise delen via hun instellingen voor cultureel erfgoed en vrijwillige financiële bijdragen aan de Europeana Foundation verstrekken,

— ondersteund door de Europeana Network Association, die vakmensen op het gebied van cultureel erfgoed, de creatieve sector en technologie verenigt die de dagelijkse activiteiten van Europeana ondersteunen en advies verstrekken over de strategie ervoor.

IS HET EENS OVER HET VOLGENDE:

7. De afzonderlijke en gebundelde inspanningen van instellingen voor cultureel erfgoed, lidstaten en de Commissie hebben geleid tot vooruitgang naar de digitalisering, de onlinetoegankelijkheid en de (langdurige) digitale bewaring van cultureel erfgoed ([2]).

8. Digitale bewaring van wereldcultuurerfgoed dat zich in Europese collecties bevindt, is vooral belangrijk in het licht van de vernietiging en bedreiging van cultureel erfgoed in conflictgebieden.

9. Het coördineren van de inspanningen via Europeana voor de onlinetoegankelijkheid van cultureel erfgoed heeft bijgedragen tot:

— het stimuleren van capaciteitsopbouw door het opzetten van een netwerk van deskundigen en instellingen voor cultureel erfgoed dat ijvert voor de ontwikkeling, de toepassing en het consistente gebruik van modellen, normen en kaders voor het delen van inhoud en metagegevens,

— het feit dat instellingen voor cultureel erfgoed hun collecties nu sector- en grensoverschrijdend delen via een veelzijdig internetplatform dat tot op heden toegang biedt tot meer dan 50 miljoen objecten uit circa 3 700 instellingen,

— het aanmoedigen van de beschikbaarheid van hergebruiksklare gegevens van hoge kwaliteit ([3]), hetgeen leidt tot een betere beschikbaarheid van cultureel erfgoed op open platforms en sociale media en bevorderlijk is voor hergebruik ervan in andere sectoren.

10. Onderlinge koppeling van digitaalerfgoedcollecties via Europeana helpt daarnaast de volgende doelstellingen op EU-niveau te verwezenlijken:

— toegang voor een groot en zeer gevarieerd publiek tot de rijkdom en de diversiteit van de Europese culturen en tot het wereldcultuurerfgoed,

— het faciliteren van onderzoek naar en kennis van de rijkgeschakeerde cultuur en geschiedenis van Europa,

— het faciliteren van hergebruik in nieuwe en innovatieve grensoverschrijdende onlinediensten, waardoor tevens een bijdrage wordt geleverd aan de digitale eengemaakte markt.

BENADRUKT DAT:

11. Het hergebruiken en delen van inhoud en toegang daartoe moeten geschieden met volledige inachtneming van het auteursrecht en de naburige rechten.

ONDERKENT DAT DE VOLGENDE UITDAGINGEN MOETEN WORDEN AANGEGAAN:

12. Bepaalde technologische aspecten van het internetplatform van Europeana, zoals semantische interoperabiliteit ([4]), moeten worden uitgebouwd, zodat instellingen voor cultureel erfgoed met elkaar in verbinding kunnen komen, en zij op flexibele, gemakkelijke en duurzame wijze hun inhoud en metagegevens kunnen delen en actualiseren.

([1]) Verordening (EU) nr. 1316/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen (PB L 348 van 20.12.2013, blz. 129), in samenhang met Verordening (EU) nr. 283/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2014 betreffende richtsnoeren voor trans-Europese netwerken op het gebied van telecommunicatie-infrastructuur (PB L 86 van 21.3.2014, blz. 14).

([2]) Naar schatting 10 % van het cultureel erfgoed (ongeveer 300 miljoen voorwerpen) in de lidstaten is thans gedigitaliseerd, waarvan ruwweg één derde online beschikbaar is.
http://www.enumerate.eu/fileadmin/ENUMERATE/documents/ENUMERATE-Digitisation-Survey-2014.pdf

([3]) Met hergebruiksklare gegevens van hoge kwaliteit worden bedoeld afbeeldingen met een hoge resolutie, machineleesbare, open en interoperabele formats, rijke beschrijvingen en metagegevens die geschikt zijn voor automatisch zoeken, geolocatie en auteursrechtinformatie.

([4]) Semantische operabiliteit garandeert dat programma's informatie kunnen uitwisselen, die kunnen combineren met andere informatiebronnen en die vervolgens op zinvolle wijze kunnen verwerken (Europees kader voor interoperabiliteit ten behoeve van pan-Europese e-overheidsdiensten: http://ec.europa.eu/idabc/servlets/Docd552.pdf?id=19529).
Voor Europeana zou dit kunnen bestaan in de ontwikkeling van instrumenten en technologieën om de automatische opname en interpretatie van metagegevens van culturele instellingen te verbeteren, bijvoorbeeld door de namen van de kunstenaars te mappen zodat een kunstenaar die onder meerdere namen bekend is, als dezelfde persoon wordt herkend.

13. Als een van de toegangspunten tot digitaal cultureel erfgoed moet het meertalige toegangspunt van Europeana gebruiksvriendelijker worden, in het bijzonder door in overeenstemming met de beste beschikbare praktijken de kwaliteit en de vindbaarheid van inhoud te verbeteren en semantische en meertalige zoekfuncties verder te ontwikkelen.

14. Willen eindgebruikers beter bereikt en bij het project betrokken kunnen worden, dan zal de via Europeana gedeelde inhoud aantrekkelijk en op gevarieerde manieren gepresenteerd moeten worden, in het bijzonder door instellingen voor cultureel erfgoed en derden als meervoudige toegangs- en verspreidingspunten hierbij te betrekken, bijvoorbeeld door middel van trans-Europese culturele projecten, zoals de projecten over de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) en de val van het IJzeren Gordijn en andere revolutionaire gebeurtenissen uit 1989.

15. De governance van Europeana moet inclusiever worden door de regeringen van de lidstaten, het ruimere netwerk van inzamelingspunten en instellingen voor cultureel erfgoed te betrekken bij het bepalen van strategische prioriteiten en het ontwikkelen van culturele, gebruikersgerichte projecten op basis van beschikbare financiering; waar passend kan met de mening van culturele persoonlijkheden rekening worden gehouden.

16. Er bestaat binnen het netwerk van vakmensen op het gebied van cultureel erfgoed, waartoe ook de Europeana Network Association behoort, een voortdurende behoefte aan het delen en actualiseren van kennis en aan het vinden van gemeenschappelijke oplossingen.

17. Het huidige model van overheidsfinanciering (op basis van subsidies) biedt geen voldoende stabiele basis voor aanhoudende investering in Europeana tot op heden en voor de waarborging van haar toekomstige kwaliteit, beschikbaarheid en betrouwbaarheid, en wel om de volgende redenen:

— de Europeana Foundation is opgericht als een organisatie zonder eigen middelen en in de afzienbare toekomst bestaat er geen vooruitzicht op aanzienlijke inkomsten uit diensten van Europeana,

— in het EU-subsidiemodel zijn er altijd niet subsidiabele kosten die moeten worden gedekt uit andere bronnen, zoals rechtstreekse vrijwillige bijdragen van de lidstaten, die sinds 2014 een neerwaartse trend vertonen en van nature onzeker zijn.

EN DERHALVE:

18. De cultureel en digitaal vernieuwende kracht van Europeana moet worden versterkt door het centraal dienstenplatform van de CEF te heroverwegen en daarbij de nadruk te leggen op:

— het ondersteunen van de professionele netwerken zoals de Europeana Network Association,

— technologische vooruitgang,

— het in stand houden van een veelzijdig internetplatform voor het delen en (her)gebruiken van metagegevens en inhoud, en

— het bieden van een algemeen meertalig toegangspunt tot culturele inhoud.

Tevens moet dit worden versterkt door culturele, gebruikersgerichte projecten die uitgaan van de Europeana-infrastructuur en die moeten worden medegefinancierd uit de CEF als algemene diensten met participatie van instellingen voor cultureel erfgoed en andere publieke en particuliere partijen.

VERZOEKT DE EXPLOITANT VAN EUROPEANA:

19. Aanzienlijke stappen te zetten met betrekking tot het aangaan van de in deze conclusies beschreven uitdagingen.

20. Onopgeloste vraagstukken bij bestaande partnerorganisaties of zorgpunten van potentiële partnerorganisaties aan te pakken, met name in landen en gebieden waar het project nog onvoldoende bekendheid geniet.

21. Mogelijkheden te verkennen voor samenwerking met aanverwante Europese initiatieven, onder meer op onderzoeksgebied.

22. De lidstaten nauw te betrekken bij de beleids- en besluitvorming. Voor de Europeana Foundation zou dit met name kunnen worden geregeld door de lidstaat die het voorzitterschap van de Raad van de EU bekleedt, de lidstaat die het voorgaande voorzitterschap bekleedde en de lidstaat die het volgende voorzitterschap zal bekleden te laten participeren in de raad van bestuur.

23. Systematischer contacten te onderhouden met de lidstaten, hun permanente toegang tot land- en instellingsspecifieke gebruikersstatistieken te verlenen en die te verbeteren, en de verantwoording inzake projectresultaten en uitgaven te verbeteren.

24. Te blijven zoeken naar mogelijkheden om hogere eigen inkomsten te genereren.

VERZOEKT DE COMMISSIE:

25. Uiterlijk in oktober 2017 een onafhankelijke evaluatie van Europeana voor te leggen aan de Raad en duidelijke richtsnoeren voor de middellange- en langetermijnontwikkeling van Europeana te geven door op het niveau van de EU alternatieven te bekijken voor de toekomstige werkingssfeer, duurzame financiering en governance van Europeana, met inbegrip van een mogelijkheid om Europeana om te vormen tot of te integreren in een Europese juridische entiteit, daarbij rekening houdend met de tweeledige aard van Europeana als cultureel en digitaal innovatieproject.

26. Uiterlijk in oktober 2017 de financieringsmethode voor Europeana-DSI uit hoofde van de CEF te veranderen in een combinatie van aanbestedingen en subsidies. Volgens dit model zal het EU-kader voor overheidsopdrachten volledig het centraal dienstenplatform dekken teneinde stabiliteit en interoperabiliteit te garanderen, en zullen er EU-subsidies (tot 75 % van de subsidiabele kosten) beschikbaar zijn voor ermee samenhangende gebruikersgerichte projecten (d.w.z. algemene diensten in het kader van de CEF) die door de lidstaten op vrijwillige basis, rechtstreeks en/of via deelnemende nationale organisaties kunnen worden medegefinancierd.

27. In de aanbestedingsprocedure voor het centraal dienstenplatform voorwaarden te stellen waarbij van de exploitant wordt verlangd het karakter van een publieke infrastructuur en gemeenschap voor culturele en digitale innovatie te vrijwaren, met name door:

    — ervoor te zorgen dat de lidstaten en de instellingen voor cultureel erfgoed permanent worden betrokken bij de ontwikkeling van het centraal dienstenplatform van Europeana,

    — de nationale culturele instellingen te respecteren als de rechthebbenden van de metagegevens en de inhoud.

28. Erop toe te zien dat algemene diensten van Europeana waarvoor subsidies worden ontvangen, worden gebaseerd op en gekoppeld aan het centraal dienstenplatform.

29. Uiterlijk in december 2016:

    — het mandaat van de deskundigengroep van de lidstaten inzake digitalisering en digitale bewaring te herzien tot 2020,

    — haar rol in de evaluatie en bespreking van het beleid inzake digitaal cultureel erfgoed, en in het geven van sturing aan de jaarlijkse werkprogramma's van Europeana, te versterken, en

    — de deskundigengroep van de lidstaten nauw te betrekken bij het bepalen van de algemene doelstellingen, actieprioriteiten en voorgenomen financieringsniveau die zullen worden voorgesteld voor het centraal dienstenplatform van Europeana en de algemene diensten in de jaarlijkse CEF-werkprogramma's, die voor advies aan het CEF-comité worden voorgelegd.

VERZOEKT DE LIDSTATEN IN OVEREENSTEMMING MET HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL:

30. De digitalisering van cultureelerfgoedcollecties, alsmede in een zo ruim mogelijke mate toegang tot en hergebruik van digitaal cultureel erfgoed, verder te propageren.

31. Strategieën en operationele mechanismen, zoals nationale en regionale inzamelingspunten, in te voeren of te ondersteunen, en de onlinetoegankelijkheid van kwalitatief hoogwaardige cultureelerfgoedinhoud en metagegevens op dit gebied uit nationale en regionale collecties aan te moedigen.

32. Instellingen voor cultureel erfgoed aan te moedigen toe te treden tot en steun te verlenen aan Europeana, door inhoud en metagegevens te delen, aan de Europeana Network Association deel te nemen, en door promotie- en verspreidingsinspanningen, daarbij gebruikmakend van met EU-subsidies gefinancierde projecten.

33. Deel te nemen aan de deskundigengroep van de lidstaten door deze te beschouwen als een forum voor het bespreken van beleid inzake digitaal cultureel erfgoed en van de strategie en de financiering van Europeana, en te streven naar coördinatie tussen gedelegeerden in de deskundigengroep van de lidstaten, het CEF-comité en de voorbereidende Raadsinstantie op het gebied van cultuur.

34. Te overwegen steun te verlenen aan de activiteiten van Europeana via vrijwillige financiële bijdragen aan de Europeana Foundation, in het besef dat dergelijke bijdragen nodig zijn, totdat de nieuwe regeling op basis van aanbestedingen zal worden ingevoerd, en daarna vrijwillige medefinanciering van met EU-subsidies gefinancierde Europeana-projecten te overwegen.

VERZOEKT DE EXPLOITANT VAN EUROPEANA, DE COMMISSIE EN DE LIDSTATEN:

35. De waarde van Europeana als Europees cultureel project ten dienste van het publiek belang en als professioneel netwerk bij alle belanghebbenden aan te prijzen, mede door daarbij de sectoren onderzoek en innovatie, onderwijs, toerisme en de creatieve sector te betrekken.

Conclusies van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, betreffende het verbeteren van integriteit, transparantie en goed bestuur bij grote sportevenementen

(2016/C 212/07)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE EN DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN VAN DE LIDSTATEN, IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEEN

NOTA NEMEND VAN

1. De resolutie van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 21 mei 2014 betreffende het werkplan van de Europese Unie voor sport (2014-2017), waarin de integriteit van sport als een van de drie hoofdprioriteiten wordt benoemd.

2. De door de deskundigengroep inzake goed bestuur in 2013 opgestelde beginselen van goed bestuur in de sport en de in januari 2016 door deze deskundigengroep opgestelde leidende beginselen met betrekking tot democratie, mensenrechten en arbeidsrechten, met name bij de toewijzing van grote sportevenementen ([1]).

3. De door de deskundigengroep inzake de economische dimensie van sport in januari 2016 opgestelde aanbevelingen over grote sportevenementen ([2]), vooral met betrekking tot de blijvende effecten wat maatschappelijke, economische en ecologische duurzaamheid betreft.

4. Mondiale initiatieven ([3]), waaronder initiatieven van de internationale sportwereld, zoals de Olympische Agenda 2020, die door het Internationaal Olympisch Comité op 12 december 2014 tijdens zijn 127e zitting is aangenomen, met daarin aanbevelingen met veel aandacht voor integriteitskwesties en voor initiatieven om duurzame ontwikkeling een integraal deel van grote sportevenementen, waaronder de Olympische Spelen, te laten uitmaken ([4]).

BENADRUKKEND HETGEEN VOLGT

5. Grote sportevenementen ([5]) vormen een gedroomde gelegenheid om in een nationale en internationale context de prestaties, waarden en voordelen van sport onder de aandacht te brengen. Grote sportevenementen kunnen sport op een positieve manier in de kijker zetten; zij krijgen enorm veel aandacht van sporters, belanghebbenden en het publiek, en kunnen ouders en kinderen inspireren om aan sport te gaan doen.

6. Grote sportevenementen kunnen een belangrijke rol spelen bij de ontwikkeling van de betrokken regio of stad en een gunstig economisch, maatschappelijk en ecologisch effect hebben, indien ze vanaf het allereerste stadium zorgvuldig worden gepland. De nalatenschap en duurzaamheid van grote sportevenementen kunnen buitengewoon belangrijk zijn voor de legitimiteit van en de steun voor grote sportevenementen.

7. In de context van grote sportevenementen worden relevante kwesties inzake integriteit en bestuur aan de orde gesteld, zoals democratische en transparante besluitvorming, verantwoording, duurzame ontwikkeling en blijvende effecten, mensenrechten, waaronder de rechten van het kind, de rechten van werknemers en gendergelijkheid, alsmede de voorkoming van alle vormen van discriminatie en bedreigingen voor de integriteit van de sport, zoals doping, matchfixing en geweld.

8. Vanwege de enorme belangstelling en de grote financiële en economische belangen zijn grote sportevenementen kwetsbaar voor processen die de integriteit van de sport kunnen aantasten. Daarom zijn grote sportevenementen niet alleen een platform, maar ook een belangrijke testcase voor integriteit, transparantie en goed bestuur, met inbegrip van duurzaamheid en blijvende positieve effecten.

([1]) Doc. 14183/13 en Deskundigengroep inzake goed bestuur (XG GG) — Guiding Principles relating to democracy, human rights and labour rights, in particular in the context of the awarding procedure of major sport events, definitieve versie 13 januari 2016.

([2]) Deskundigengroep inzake de economische dimensie van sport (XG ECO) — Recommendations on major sport events, in particular on legacy aspects with a focus on social, economic and environmental sustainability. (Het verslag van de XG ECO).

([3]) Bv. de Verklaring van Berlijn die is aangenomen door de 5e Internationale Conferentie van ministers en hoge ambtenaren die verantwoordelijk zijn voor lichamelijke opvoeding en sport (MINEPS V) 28-30 mei 2013.

([4]) Internationaal Olympisch Comité (2014): *Olympische Agenda 2020, 20 + 20 aanbevelingen*.

([5]) De deskundigengroep van de EU inzake de economische dimensie van sport definieert een „groot sportevenement" als een door één of meer gastlanden, regio's of steden georganiseerd evenement waaraan verschillende internationale delegaties deelnemen met het oog op de uitoefening van een of meer sporten. Dergelijke evenementen worden vaak gekenmerkt door enorme logistieke uitdagingen. Grote sportevenementen hebben een sterk internationaal mediaprofiel, ontvangen verscheidene duizenden mensen, waaronder supporters, journalisten, technische teams en functionarissen, en zijn vaak over verschillende opeenvolgende dagen gespreid.

ZICH BEWUST VAN

9. De uitdagingen waarmee sportorganisaties, nationale, regionale en lokale overheidsinstanties, ondernemingen, de media en andere partners bij het duurzaam maken van maatregelen en faciliteiten en bij het organiseren van een groot sportevenement in alle fasen ervan (haalbaarheid, kandidaatstelling, voorbereiding, organisatie, evaluatie en blijvende effecten) te maken krijgen.

10. In sommige gevallen, beperkte transparantie in de besluitvormingsprocessen en -procedures gedurende alle fasen van grote sportevenementen bij zowel de toewijzende als de kandidaatstellende partijen; en de beperkte mate waarin de beginselen van goed bestuur bij internationale sportbonden zijn doorgevoerd.

11. De financiële, technische, politieke en wettelijke vereisten en de daarmee samenhangende kosten ([1]) voor grote sportevenementen alsook de steeds sterker concurrerende aanbiedingen en het eventueel „overbieden", die de organisatiekosten uit de hand doen lopen, waardoor de kandidaatstelling voor en de organisatie van dergelijke evenementen de mogelijkheden van kleinere landen en steden in de EU vaak te boven gaan.

12. De intrekking van de kandidaatstelling voor het organiseren van grote sportevenementen door een aantal steden en landen in de EU, het dalende percentage grote sportevenementen dat in de EU wordt georganiseerd en de afnemende steun van de Europese burgers voor het organiseren van deze sportevenementen ([2]).

13. De toegenomen belangstelling van de EU-lidstaten en -sportbonden voor het gezamenlijk organiseren van grote sportevenementen in meerdere landen, regio's en steden.

WIJZEND OP HET VOLGENDE

14. De rol van de bij grote sportevenementen betrokken nationale, regionale en lokale overheidsinstanties, bijvoorbeeld op het gebied van financiering, infrastructuur, milieubescherming, veiligheid, beveiliging, en het plannen en veiligstellen van de duurzaamheid en blijvende positieve effecten van grote sportevenementen.

15. Sportorganisaties worden geacht hun sporten overeenkomstig de fundamentele en erkende beginselen van goed bestuur — zoals transparantie, democratische processen, controlemechanismen en solidariteit — te beheren, gezien de in wezen zelfregulerende organisatiestructuur van de sport.

16. Het belang van een versterkte en permanente dialoog en samenwerking tussen overheidsinstanties en sportorganisaties, ondersteund door een adequate dialoog tussen de EU en de internationale sportwereld, resulterend in gedeelde waarden met betrekking tot integriteit, transparantie en goed bestuur en duurzame ontwikkeling alsmede in gezamenlijke overeenkomsten en afspraken waarin rekening wordt gehouden met de wederzijdse verantwoordelijkheden en belangen.

VERZOEKEN DE LIDSTATEN DERHALVE
MET INACHTNEMING VAN HET SUBSIDIARITEITSBEGINSEL, OM

17. Integriteit, transparantie en goed bestuur tijdens alle fasen van grote sportevenementen (haalbaarheid, kandidaatstelling, voorbereiding, organisatie, evaluatie en nalatenschap), ook in de periode na de beëindiging van het evenement, te bevorderen en in de praktijk te brengen, en alle betrokken belanghebbenden te beschouwen als partners bij het evenement, door middel van bijvoorbeeld de volgende initiatieven:

    a) garanderen dat tijdens alle fasen van grote sportevenementen transparante en democratische procedures worden gehanteerd en van alle andere partners verlangen ditzelfde te doen, met speciale aandacht voor het informeren en betrekken van het publiek, voor onafhankelijke verslaglegging, controle, evaluatie en verantwoording, en een betrouwbare kosten-batenanalyse te maken voorafgaand aan het besluit tot kandidaatstelling;

    b) transparante en geschikte criteria hanteren voor overheidssteun aan de betrokken organisaties, zoals de toepassing van de basisbeginselen van goed bestuur, en bv. eisen dat de basisbeginselen van goed bestuur worden toegepast, en dat de door deze organisaties gehanteerde procedures transparant en democratisch zijn;

    c) van alle belanghebbenden die als partners betrokken zijn bij grote sportevenementen verlangen dat zij voldoen aan erkende internationale normen en dat zij deelnemen aan initiatieven als het Global Compact van de VN, de leidende beginselen inzake bedrijfsleven en mensenrechten van de VN, ISO 26000 en 20121;

    d) transparante en relevante beginselen hanteren als basis voor het verlenen van overheidssteun voor grote sportevenementen met betrekking tot specifieke integriteitskwesties zoals de mensenrechten, waaronder de rechten van het kind, de rechten van werknemers en gendergelijkheid, alsmede de voorkoming van alle vormen van discriminatie en bedreigingen voor de integriteit van de sport, zoals doping, matchfixing en geweld.

([1]) Bv. operationele kosten en kosten inzake infrastructuur voor het evenement, vervoer en accommodatie, veiligheid en beveiliging.
([2]) Hover, P. et al. (2016): Integrity and sport events, position paper. Utrecht: Mulier Instituut (maart 2016).

18. Als onderdeel van goed bestuur een langdurige positieve nalatenschap van grote sportevenementen te waarborgen, alsmede maatschappelijke, economische en ecologische duurzaamheid in het kader van de stedelijke en regionale ontwikkeling in de lidstaten van de EU.

VERZOEKEN DE LIDSTATEN EN DE EUROPESE COMMISSIE, IN HET KADER VAN HUN RESPECTIEVE BEVOEGDHEDEN, OM

19. Van integriteit, transparantie, goed bestuur, duurzaamheid en blijvende effecten van grote sportevenementen een vast onderdeel te maken van de toekomstige besprekingen over sport op EU-niveau, met inbegrip van het faciliteren van de uitwisseling van informatie en besprekingen over belangrijke thema's in verband met grote sportevenementen.

20. Indien opportuun, de toepassing te steunen van criteria en procedures inzake integriteit, transparantie en goed bestuur — met inbegrip van duurzaamheid en blijvende effecten — bij grote sportevenementen, die gebaseerd zijn op de bestaande richtsnoeren en aanbevelingen en in overeenstemming zijn met erkende internationale verklaringen en normen, en die door de lidstaten en lokale autoriteiten als referentiepunten kunnen worden gebruikt voor overheidssteun aan grote sportevenementen.

21. Modellen voor publiek-private samenwerking te bepalen en te ontwikkelen en goede praktijken met betrekking tot die samenwerking uit te wisselen, die door de lidstaten en de lokale autoriteiten bij het sluiten van partnerschapsovereenkomsten voor de organisatie van grote sportevenementen kunnen worden gebruikt, met bijzondere aandacht voor sportevenementen die in meerdere landen, regio's en steden plaatsvinden.

VERZOEKEN DE EUROPESE COMMISSIE

22. Een studie te laten verrichten naar het organiseren van grote sportevenementen in meerdere landen, en regio's in de EU, rekening houdend met de mogelijke administratieve en wettelijke belemmeringen op nationaal en Europees niveau en de verwachte effecten van die evenementen.

23. Transnationale projecten en, in voorkomend geval, onafhankelijk onderzoek naar integriteit, transparantie en goed bestuur bij grote sportevenementen, met inbegrip van duurzaamheid en blijvende effecten, te steunen in het kader van EU-financieringsprogramma's zoals Erasmus+ en Horizon 2020.

24. Het uitwisselen en openbaar maken van goede praktijken en leerzame ervaringen te stimuleren en de kennisoverdracht tussen de EU-lidstaten en de sportwereld betreffende integriteit, transparantie en goed bestuur bij grote sportevenementen, met inbegrip van duurzaamheid en blijvende positieve effecten, te vergemakkelijken, alsmede de bepaling en, indien noodzakelijk, de ontwikkeling van methoden en instrumenten te steunen en aan te moedigen, met onder meer als doel:

    a) betrouwbare kosten-batenanalyses;

    b) het meten van de steun van de bevolking;

    c) het meten van de maatschappelijke, economische en ecologische effecten en de blijvende effecten van grote sportevenementen;

    d) een externe en onafhankelijke evaluatie van grote sportevenementen.

25. Een licht monitoringsysteem, zoals een doelstellingenbord of door gebruik van het Global Compact van de VN, te ontwikkelen om de vorderingen op de weg naar integriteit, transparantie en goed bestuur bij de organisatie van grote sportevenementen in de lidstaten van de EU te meten.

VERZOEKEN DE INTERNATIONALE SPORTWERELD, REKENING HOUDEND MET DE AUTONOMIE VAN DE SPORT, TE OVERWEGEN OM

26. Toegankelijke en aantrekkelijke grote sportevenementen te blijven organiseren die de positieve waarden van sport en de rol van sport in de samenleving en bij de bevordering van sociale cohesie in de kijker zetten.

27. De toepassing van de basisbeginselen van goed bestuur die leiden tot transparantie, democratische processen, controlemechanismen en solidariteit met betrekking tot de organisatie van grote sportevenementen te stimuleren, aan de erkende internationale normen te voldoen en deel te nemen aan initiatieven als het Global Compact van de VN, de leidende beginselen van de VN inzake bedrijfsleven en mensenrechten en ISO 26000 en 20121.

28. Integriteit, transparantie en goed bestuur tijdens de verschillende fasen van grote sportevenementen, waaronder haalbaarheid, kandidaatstelling, voorbereiding, organisatie, evaluatie en nalatenschap, te bevorderen, in de praktijk te brengen en te monitoren, en alle betrokken belanghebbenden te beschouwen als partners bij het evenement.

29. Tijdens alle fasen van grote sportevenementen transparante en democratische procedures te hanteren en van alle andere partners te verlangen ditzelfde te doen, met speciale aandacht voor het informeren en betrekken van de nationale, regionale en lokale sportorganisaties en het publiek, en voor onafhankelijke verslaglegging, controle, evaluatie en verantwoording.

30. Een overzicht op te stellen en te publiceren van realistische vereisten voor de kandidaatstellingsfase van grote sportevenementen, waaronder transparante selectieprocedures en adequate selectiecriteria voor het toewijzen van grote sportevenementen, met betrekking tot specifieke integriteitskwesties zoals de mensenrechten, waaronder de rechten van het kind, de rechten van werknemers en gendergelijkheid, alsmede de voorkoming van alle vormen van discriminatie, en bedreigingen voor de integriteit van de sport, zoals doping, matchfixing en geweld.

31. Maatschappelijke, economische en ecologische duurzaamheid en langdurige positieve effecten van grote sportevenementen als onderdeel van goed bestuur actief te bevorderen, in de bepalingen van het contract met de ontvangende organisatie en bij de monitoring van het evenement ([1]).

VERZOEKEN DE LIDSTATEN, DE EUROPESE COMMISSIE EN DE INTERNATIONALE SPORTWERELD OM, IN HET KADER VAN HUN RESPECTIEVE BEVOEGDHEDEN,

32. De dialoog tussen de lidstaten, de Europese Commissie en de sportwereld over integriteit, transparantie en goed bestuur, met inbegrip van duurzaamheid en blijvende positieve effecten, bij grote sportevenementen voort te zetten en te intensiveren.

33. Overeenstemming te bereiken over een gezamenlijke agenda, in eerste instantie met de olympische beweging en de verantwoordelijke internationale voetbalorganisaties, om er vervolgens andere internationale sportbonden bij te betrekken, om de integriteit, de transparantie en goed bestuur tijdens alle fasen van grote sportevenementen te verbeteren, waarbij alle belanghebbenden worden aangesproken die betrokken zijn bij het voor de organisatie van deze evenementen benodigde partnerschap, waardoor ook het positieve potentieel en de duurzaamheid en de blijvende positieve effecten van grote evenementen tot gelding worden gebracht, en het vertrouwen van de burgers van de EU wordt herwonnen.

34. Gezamenlijke acties te ondernemen zoals:

    a) ontwikkelen van sturingsmodellen voor publiek-private samenwerking die moeten worden gebruikt bij de organisatie van grote sportevenementen op nationaal niveau;

    b) opstellen van een gedragscode voor alle publieke en particuliere partijen die bij de organisatie van grote sportevenementen betrokken zijn, in voorkomend geval;

    c) uitwisselen van informatie en bespreken van thema's met betrekking tot toekomstige grote sportevenementen zoals de duurzaamheid en blijvende positieve effecten, criteria inzake integriteit en goed bestuur, specifieke eisen van verenigingen en de daarmee gepaard gaande kosten, mogelijke administratieve en wettelijke belemmeringen op Europees niveau en een veilige en beveiligde omgeving voor de evenementen;

    d) gebruikmaken van bestaande modellen en, in voorkomend geval, ontwikkelen van nieuwe modellen voor gezamenlijk door meerdere landen georganiseerde grote sportevenementen;

    e) aanmoedigen van organisatoren van een evenement om na afloop van dat evenement een onderzoek in te stellen naar het maatschappelijke, economische en ecologische effect voor het ontvangende land, de ontvangende regio of de ontvangende stad.

35. Een regelmatige dialoog op hoog niveau te organiseren in het kader van de gestructureerde dialoog van de EU over sport ([2]), met regeringsvertegenwoordigers, vertegenwoordigers van de Europese en internationale olympische beweging en Europese en internationale sportbonden die betrokken zijn bij grote sportevenementen, en onafhankelijke deskundigen, naargelang het geval. Op basis van een gezamenlijke agenda en gezamenlijke acties, als vermeld in punt 34, zouden de thema's met betrekking tot grote sportevenementen, waarvoor overheden en sportorganisaties verantwoordelijkheden delen, en waarover zij informatie uitwisselen, kunnen worden besproken.

([1]) Het verslag van de XG ECO, met name de aanbevelingen 1 tot en met 7 en 21.

([2]) PB C 322 van 27.11.2010.

EUROPESE COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro [1]

13 juni 2016

(2016/C 212/08)

1 euro =

	Munteenheid	Koers		Munteenheid	Koers
USD	US-dollar	1,1268	CAD	Canadese dollar	1,4390
JPY	Japanse yen	119,51	HKD	Hongkongse dollar	8,7470
DKK	Deense kroon	7,4356	NZD	Nieuw-Zeelandse dollar	1,5949
GBP	Pond sterling	0,79515	SGD	Singaporese dollar	1,5272
SEK	Zweedse kroon	9,3265	KRW	Zuid-Koreaanse won	1 322,63
CHF	Zwitserse frank	1,0888	ZAR	Zuid-Afrikaanse rand	17,1000
ISK	IJslandse kroon		CNY	Chinese yuan renminbi	7,4212
NOK	Noorse kroon	9,3265	HRK	Kroatische kuna	7,5305
BGN	Bulgaarse lev	1,9558	IDR	Indonesische roepia	15 011,14
CZK	Tsjechische koruna	27,035	MYR	Maleisische ringgit	4,6108
HUF	Hongaarse forint	312,37	PHP	Filipijnse peso	52,002
PLN	Poolse zloty	4,3884	RUB	Russische roebel	74,0264
RON	Roemeense leu	4,5178	THB	Thaise baht	39,669
TRY	Turkse lira	3,2939	BRL	Braziliaanse real	3,8760
AUD	Australische dollar	1,5228	MXN	Mexicaanse peso	21,0672
			INR	Indiase roepie	75,6125

[1] *Bron*: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekoers.

V

(Bekendmakingen)

PROCEDURES IN VERBAND MET DE UITVOERING VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK MEDEDINGINGSBELEID

EUROPESE COMMISSIE

Voorafgaande aanmelding van een concentratie

(Zaak M.7815 — Groupe Bouygues/ADP/Meridiam/Ravinala Airports)

Voor de vereenvoudigde procedure in aanmerking komende zaak

(Voor de EER relevante tekst)

(2016/C 212/09)

1. Op 8 juni 2016 heeft de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ([1]) ontvangen. Hierin is meegedeeld dat de groep Bouygues (Frankrijk) en de ondernemingen Aéroports de Paris („ADP", Frankrijk) en Meridiam SAS („Meridiam", Frankrijk) in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van de concentratieverordening de gezamenlijke zeggenschap verkrijgen over de onderneming Ravinala Airports (Madagascar) door de verwerving van aandelen.

2. De activiteiten van de betrokken ondernemingen zijn:

— Bouygues: gediversifieerde industriële groep met activiteiten in de sectoren bouw, telecommunicatie en media;

— ADP: inrichting, exploitatie en ontwikkeling van een aantal luchthaveninstallaties in de regio Île-de-France, met name die van Paris-Charles de Gaulle en Paris-Orly;

— Meridiam: investeringen in infrastructuurprojecten;

— Ravinala Airports: financiering, ontwerp, ontwikkeling, exploitatie en onderhoud van twee luchthavens in Madagascar (Ivato (Antananarivo) en Nosy Be).

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde transactie binnen het toepassingsgebied van de concentratieverordening kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden. Er zij op gewezen dat deze zaak in aanmerking kan komen voor de vereenvoudigde procedure zoals uiteengezet in de mededeling van de Commissie betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad ([2]).

4. De Commissie verzoekt belanghebbenden haar hun eventuele opmerkingen over de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax (+32 22964301), via e-mail naar COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu of per post, onder vermelding van zaaknummer M.7815 — Groupe Bouygues/ADP/Meridiam/Ravinala Airports, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie voor concentraties
1049 Brussel
BELGIË

([1]) PB L 24 van 29.1.2004, blz. 1 („de concentratieverordening").
([2]) PB C 366 van 14.12.2013, blz. 5.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL